

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie ze skargi M. Sp. z o.o. z siedzibą w L.
na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie L. dz. 77/23
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 8 maja 2024 r.,
w przedmiocie zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego
z 19 grudnia 2023 r., I NSP 276/23,

- 1. odrzuca wniosek skarżącego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego;**
- 2 odrzuca zażalenie;**
- 3. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 grudnia 2023 r., I NSP 276/23, Sąd Najwyższy odrzucił wniosek Skarżącego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego, odrzucił skargę na przewlekłość oraz umorzył postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu skargowym.

Pismem datowanym na 19 stycznia 2024 r. Skarżący wniósł zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2023 r., I NSP 276/23,

domagając się jego uchylenia w całości, zniesienia postępowania oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego. Jednocześnie Skarżący złożył wniosek o zwolnienie go z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu zażaleniowym, powołując się na trudną sytuację finansową. Skarżący w zażaleniu złożył również wniosek w trybie art. 49 k.p.c. o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego powołanych na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej po 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego podlegał odrzuceniu jako niedopuszczalny. Wniosek ten został bowiem złożony w treści zażalenia, a zatem jeszcze przed wyznaczeniem składu orzekającego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym. Tymczasem w uchwale składu siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19, Sąd Najwyższy rozstrzygnął, że wniosek o wyłączenie sędziego niewyznaczonego do rozpoznania sprawy jest niedopuszczalny, przy czym sędzia objęty takim wnioskiem o wyłączenie może zasiadać w składzie sądu rozpoznającego ten wniosek. Stanowi o tym również obecnie art. 53¹ § 1 pkt 3 k.p.c.

Zażalenie również podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Orzeczenia Sądu Najwyższego co do zasady nie podlegają zaskarżeniu. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą wyraźną podstawę prawną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo oraz postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NO 32/18). Sąd Najwyższy nie jest bowiem sądem powszechnym. Nie rozpoznaje sprawy w toku instancji, tak jak sąd powszechny. Rozpoznaje sprawy wyraźnie przypisane w ustawie.

Mając na uwadze, że żaden przepis prawa nie przewiduje możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odrzuceniu skargi na przewlekłość postępowania, należy uznać, że zażalenie Skarżącego nie ma prawnego oparcia.

Z powyższych względów zażalenie należało odrzucić na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 1¹ k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725; dalej jako ustawa o skardze na przewlekłość).

Konsekwencją odrzucenia zażalenia wobec jego niedopuszczalności jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku Skarżącego o zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych. Postępowanie w tym zakresie należało zatem umorzyć na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 355 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

[ms]